

GUIA AUDIOVISUALS



GANADORA DEL PREMIO DEL PÚBLICO A LA MEJOR PELÍCULA EN



BRIE LARSON
JOHN GALLAGHER JR.

una película de DESTIN DANIEL CRETTON

LAS VIDAS DE GRACE

SHORT TERM 12

UNA HERMOSA HISTORIA DE GENEROSIDAD Y ESPERANZA

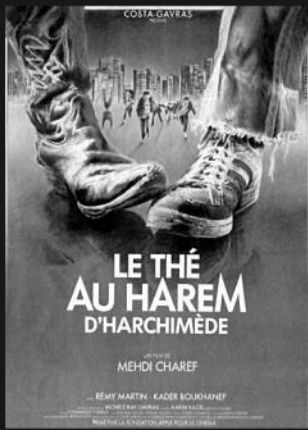
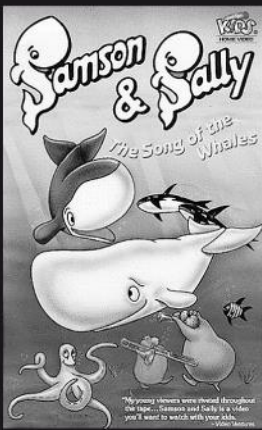
GRACIAS A LA AYUDA DE LOS PREMIOS DE LA CÁMERA DE FRANCIA (CINÉMA DE FRANCE) Y DEL INSTITUTO FRANCÉS DE CINE Y AUDIOVISUAL (CINÉMA FRANÇAIS) PARA LA PROMOCIÓN DE PELÍCULAS INTERNACIONALES EN FRANCIA. LOS PREMIOS DE LA CÁMERA DE FRANCIA Y EL INSTITUTO FRANCÉS DE CINE Y AUDIOVISUAL SON INSTITUCIONES PÚBLICAS. LOS PREMIOS DE LA CÁMERA DE FRANCIA Y EL INSTITUTO FRANCÉS DE CINE Y AUDIOVISUAL SON INSTITUCIONES PÚBLICAS. LOS PREMIOS DE LA CÁMERA DE FRANCIA Y EL INSTITUTO FRANCÉS DE CINE Y AUDIOVISUAL SON INSTITUCIONES PÚBLICAS.

©2015 FILMS ANIMAL KINGDOM. TODOS LOS DERECHOS RESERVADOS. DISTRIBUIDOR EN ESPAÑA: ANIMAL KINGDOM. DISTRIBUIDOR EN FRANCIA: ANIMAL KINGDOM.

"Un milagro de película"
en *Freeze* **EMPIRE**

"Corazón, alma y sensibilidad. No te la puedes perder"
Tom Huddleston **TIME OUT**

"Delicada e intensa"
Manohla Dargis **NEW YORK TIMES**



coordinadora
D'ONG SOLIDÀRIES

Fitxa tècnica



Nom pel·lícula: Las vidas de Grace

Durada: 93 minuts

Direcció: Destin Cretton

Guió: Destin Cretton

Producció: Cinedigm / Animal Kingdom / Traction Media

Any: 2013

Nacionalitat: EUA

Música: Joel P. West

Edat recomanada: a partir de 12 anys.

Premis i nominacions: 2013: Festival de Locarno: Selecció oficial de llargmetratges a

concurso. 2013: Seminci de Valladolid: Secció oficial a concurs

2013: Premis Gotham: Millor actriu (Brie Larson) 2013: National Board of Review (NBR): Top 10 pel·lícules independents. 2013: Premis Independent Spirit: Millor muntatge. 3 nominacions. 2013: Satellite Awards: Nominada a millor cançó original 2013: Associació de Crítics de Chicago: Millor director novell. 2 nominacions

Sinopsi

Grace és una jove que treballa com a supervisora al centre residencial "Short Term 12", un centre d'acolliment per a adolescents que han estat separats de les seves famílies per protegir-los i estan en règim de tutela de l'estat. Li encanta el seu treball com a supervisora i es dedica amb cos i ànima a la cura dels nois i noies. Però, al mateix temps, pesa sobre ella un passat conflictiu que l'omple d'angoixa. Arran de l'ingrés al centre d'una adolescent amb qui comparteix

confidències, la Jayden, s'adona que no pot continuar eludint els problemes que arrossega des de la infància si vol continuar la seva pròpia vida com a persona i com a supervisora del centre.

Tràiler: <https://youtu.be/Puf6kzU68JM>

Altres pel·lícules de la directora:

- Deacon's Mondays (2007)
- Short Term 12, curtmetratge (2008)
- I Am Not a Hipster (2012)
- El castillo de cristal (2017)

Objectius del treball

- Conèixer el funcionament d'un centre residencial de protecció a menors
- Conèixer diferents situacions de desempar de menors
- Introduir el debat sobre l'empatia en el treball amb menors tutelats
- Obrir el debat sobre diverses formes de connectar i expressar les emocions i els traumes

Activitats proposades

Guia pel Professorat

Aquest film està basat en històries i experiències reals que va viure el director durant una estada de voluntariat en un centre de protecció de menors a San Diego. El director finalment hi va passar dos anys, mentre estudiava cinema a la universitat. Abans de fer aquesta pel·lícula es va entrevistar amb nombrosos professionals que treballen en aquests tipus de recurs residencial i noies i nois que hi viuen.

Les vides de Grace és una pel·lícula del cinema independent nord-americà que es va rodar en vint dies i que es va poder fer gràcies a una beca aconseguida per al guió i amb l'aval del Premi al Millor Curtmetratge aconseguït al festival Sundance pel director amb el curt Short Term 12. En el curtmetratge, el director explicava també una història ambientada en un centre d'acolliment. La diferència fonamental amb el llargmetratge és que en el curt el protagonista era un home.

Un nen que ha perdut la seva germana de forma violenta, una adolescent que té problemes amb el seu pare, un jove al qual la seva mare mai ha volgut... tots ells es troben en el centre amb aquest grup de supervisors que intenta ajudar-los a enfrontar-se a aquests problemes, a les seves pors... i, si pot ser, amb una mica de sentit de l'humor. En paraules del director “La qüestió que planteja la pel·lícula és que, independentment dels diferents tipus de tragèdies que hagin viscut aquests joves, tots han de comprendre que mereixen ser estimats. Una sola persona pot modificar la visió dolorosa que un té de si mateix. Cal fer que aquests nois s'enfrontin a les seves pors i per a això hi ha diferents mètodes”.

Activitat previsionat

Les primeres activitats són molt dirigides a la comprensió del sistema de protecció de menors i més concretament la cartera de serveis socials associada a aquestes situacions. Si el treball a l'aula es fa amb joves que desconeixen completament aquesta realitat (ESO o Batxillerats) aquestes primeres activitats es poden suplir amb una explicació breu del seu funcionament per part de la persona que dinamitza l'audiovisual.

Activitat 1. El sistema de protecció de menors

Cal explicar breument, que al nostre país, un infant en risc o amenaça real dins el nucli familiar, ha de ser protegit. La xarxa de serveis socials i la cartera de serveis i prestacions que s'ofereixen s'adequen a la realitat de les necessitats de protecció de l'infant. Mentre s'estudia el cas, els menors que no poden conviure amb la família son acollits en centres especialitzats amb equips educatius i terapèutics que els fan l'acompanyament i la supervisió.

Aquest és el cas dels nois i noies del centre "Short Term 12", un centre on acullen infants i joves que han patit violència, desemparament o maltractaments per part de la seva família. En aquest cas, a més, el centre està especialitzat en menors amb conductes disruptives (és a dir, amb problemàtiques afegides tals com angoixa, traumes severs, brots de violència, etc. fruit de la situació viscuda).

Activitats postvisionat

Activitat 1. Els Personatges

Identificar la història personal dels personatges principals: en Sami, en Marcus, la Jayden i la pròpia Grace. Quina situació els ha dut fins al centre d'acolliment? Quan temps fa que hi són? Quina la relació mantenen entre ells?

Altres personatges secundaris que també hem de conèixer (però potser no tant en detall): Louis, Jack i Mason.

Establim un llistat de diferents realitats que provoquen l'internament dels joves. Aquestes realitats prèvies a la història de la pel·lícula ajudaran l'alumnat a entendre les reaccions de cadascuna de les internes i interns del centre.

Activitat 2. Un dia al centre

Per parelles cal que repassin el dia a dia del centre i n'extreguin les normatives de convivència del centre. Per fer-ho se'ls farà una sola pregunta: Quines son les normes bàsiques que han de complir els i les joves?

Es demana que en facin un llistat. Un cop realitzat (3 a 5 min.) es posarà en comú amb la resta del grup. Cal que l'alumnat intenti justificar les diferents normes segons el que han entès i vist a la pel·lícula i també segons la seva pròpia interpretació.

Un cop cada parella hagi exposat el seu llistat i s'hagi discutit i presentat en grup s'obre una darrera pregunta: Hi cabria alguna altra norma? Quina o quines i per què?

La intenció és que entenguin que per a una convivència pacífica i per a la protecció dels menors és important ser exigent en aspectes que possiblement en un altre entorn més normalitzat no farien falta.

Activitat 3. Un centre, com és i com funciona?

Es demana que les mateixes parelles s'ajuntin formant grups de quatre persones, aquestes han de buscar informació audiovisual en forma de documentals, curts o notícies, de com és el funcionament (el dia a dia) d'un centre de protecció de menors amb conductes disruptives. Existeixen diversos vídeos a internet on es pot veure i entendre el funcionament. Es demana que el comparteixin amb la resta del grup i que comparin el que existeix a l'Estat espanyol amb el centre de San Diego de la pel·lícula. Hi ha alguna diferència? Quina?

Activitat 4. L'empatia com a eina bàsica de comunicació i confiança

L'empatia és la facultat de comprendre les emocions i els sentiments externs per un procés d'identificació amb l'objecte, grup o individu amb què hom es relaciona. (Diccionari Invers de la llengua Catalana). Aquesta emoció és fonamental per tal d'aprendre a regular els conflictes i facilitar la convivència. Per aquest motiu, qualsevol persona que treballa en relació amb d'altres persones, ha de saber dominar-la, i executar-la constantment. En quines escenes creieu que es contempla aquest tipus de comunicació?

Posem en pràctica aquesta eina a través d'un joc senzill i en petit grup:

Es demana que es situïn en cercle. Un cop tancat el cercle i per forçar que es barregin i no estiguin prop dels companys o companyes amb qui acostumen a relacionar-se es fa una pregunta que obligui a moure's i canviar de lloc (es pot donar, per exemple, aquesta ordre: totes les persones nascudes a la primavera que es moguin tres places cap a l'esquerra).

Un cop tenim el cercle d'alumnes tancat i barrejat es demana que mirin al company o companya que tenen a la seva dreta i li demanin que esculli una peça de roba (externa: sabates, dessuadora, mocador de coll, braçalet o penjoll...) i se la posin. En silenci i durant

una estona (se'ls pot demanar que tanquin els ulls) han de pensar en aquest company o companya que els ha deixat una peça de roba: Com és? Què en sé d'ella? Com es deu sentir a l'escola? Quina relació mantenim? Com ens relacionem?...

Obrim els ulls, ens asseiem a terra tot mantenint la rotllana, podem compartir els sentiments i reflexions que hagin sorgit, sempre reforçant les actituds entre companys i companyes, de bona convivència, respecte i tolerància.

Si el grup ho permet, se'ls pot demanar que (en dos torns ja que han deixat i han rebut roba amb dues persones diferents) es facin una abraçada silenciosa i d'una durada de 10 segons. Podem posar una música suau durant els 10 segons que ha de durar cada abraçada.

Què hem sentit amb les abraçades i després d'haver compartit sentiments i emocions personals? Què creiem que s'ha compartit? Quines coses "remou" la comunicació empàtica? Es demana que totes aquestes preguntes siguin respostes individualment i que s'entreguin a la dinamitzadora de l'activitat.

La informació que s'en pot extreure ha de ser útil per continuar treballant les relacions dels grups i la comunicació no-violenta a l'aula.

Activitat 5. El meu mapa d'emocions

La comunicació no-violenta i les relacions empàtiques són la base de la relació entre l'equip d'educadores i educadors del centre i els infants i joves que hi viuen. Però, sovint, aquesta comunicació desperta també "vells fantasmes" que cada persona pot dur a dins i que retornen ja sigui per l'explicació d'un conte com en el cas de la Grace i la Jayden o senzillament per la realitat tan dura i la tensió constant que es viu en aquesta mena de treball.

Per aquest motiu, és molt important que les persones cuidadores tinguin el seu espai d'oci, de formació i de resiliència. L'activitat proposada va en aquest sentit, ha d'ajudar

els nois i noies a autobservar-se, a reconèixer com viuen les emocions i sentiments al seu cos. Com poden expressar-les i, a la fi, si és fàcil compartir-les.

Per fer-ho utilitzarem un full de paper on cadascú dibuixarà la seva silueta. Havent escollit abans amb el gran grup quins 4 colors poden identificar cada emoció: tristesa, ràbia, alegria i por els demanarem de pintar cada part amb el color de l'emoció. Així, identificarem en quina part del seu cos situa cadascú les diferents emocions. Si el grup ho permet, els podem demanar que escriguin a sobre amb un retolador en quin moment o situació han experimentat aquesta emoció.

Una vegada realitzat el treball individual es compartirà amb la resta de companyes i companys, obrint un torn de diàleg organitzat on es parlarà de les similituds i diferències entre les diverses siluetes pintades.

Activitat 6. Resiliència i treball emocional

Es demana al grup que visualitzi una d'aquestes dues situacions de la pel·lícula (el rap d'en Marcus o el conte de la Jayden). A continuació us passem els enllaços a cada una de les escenes així com els textos de la cançó i el conte.

Caldrà que en grups d'un màxim de 4 persones s'analitzin: els sentiments que s'amaguen en la lletra del rap o el conte, els abusos i maltractaments que s'hi expliquen i el dolor que s'hi intueix. (Si la projecció es fa en grups professionals o d'estudis relacionats amb l'educació social, se'ls demanarà que expliquin quin tipus d'intervenció caldria iniciar amb en Marcus i quin amb la Jayden i s'analitzarà el tipus de comunicació i relació entre l'educador/a i els menors).

EL CONTE DEL POP I EL TAURÓ de la Jayden:

Enllaç al vídeo: <https://youtu.be/l-bl6zn7xvA> (Escena completa en anglès)
<https://youtu.be/rHC7Ou3g94c> (L'escena completa amb traducció al castellà)

Transcripció:

«Es un cuento para niños, así que no hay palabras difíciles.

“Había una vez, en algún lugar a miles de kilómetros debajo del mar una joven pulpo llamada Nina. Nina pasaba casi todo el tiempo haciendo creaciones extrañas con rocas y conchas. Era muy feliz.

Pero un lunes, el tiburón apareció. ‘¿Cómo te llamas?’, preguntó el tiburón. ‘Nina’, contestó ella. ‘¿Quieres ser mi amiga?’, preguntó él. ‘Bueno. ¿Qué tengo que hacer?’, dijo Nina. ‘Casi nada’, dijo el tiburón, ‘déjame comer uno de tus brazos’. Nina nunca había tenido un amigo así que se preguntó si esto es lo que debía hacer para tener uno. Miró sus ocho brazos y decidió que no sería tan malo renunciar a uno. Así que le donó un brazo a su nuevo y maravilloso amigo.

Durante toda esa semana, Nina y el tiburón jugaron juntos. Exploraron cuevas, construyeron castillos de arena y nadaron muy rápido. Y cada noche el tiburón estaba hambriento y Nina le daba un brazo para que comiera.

El domingo, después de jugar todo el día el tiburón le dijo a Nina que tenía mucha hambre. ‘No entiendo’, dijo ella. ‘Te di seis de mis brazos ¿y quieres otro más?’ El tiburón la miró con una sonrisa amistosa y le dijo, ‘No quiero uno. Esta vez los quiero todos’. ‘¿Por qué?’, preguntó Nina. Y el tiburón le respondió: ‘Porque para eso están los amigos’.

Cuando el tiburón terminó su comida se sintió triste y solitario. Extrañaba no tener con quien explorar las cuevas construir castillos de arena y nadar muy rápido. Extrañaba mucho a Nina.

Así que se alejó nadando en busca de otro amigo”.

Lo peor de todo es que sabemos que la tristeza del tiburón es sincera pero que eso no impedirá que la historia se repita una y otra vez...»

EL RAP d'en Marcus:

Marcus rap song (anglès amb traducció al castellà) : https://youtu.be/Y0LvyOBrS_0

L'escena completa en anglès: <https://youtu.be/eTXtmkBOiGY>

Transcripció:

It don't matter now, damn near 18

All the pretty pictures in my fucking head
is faded

And when I think about that trick that
raised me, I think

About sick 'cause the bitch is crazy

Fuck that bitch, nigga, fuck that pain

Your body's in a ditch inside this turned
up brain

I mean, I can't see how you claim it, you
being ma?

Doctors snatched me out the snatch a
pair of

Evil eagle claws

Ho, ho, ho, slut, fuck the way you want it

Got your young, dumb son pitching
pigeons for money

I mean, it's colder than the bitch when
it's sunny

Blows raining down on the glow

Got the nerve to tell me you love me?

I said again, again? Sell it again?

Bitch I'm ten, let me outside and
function with friends

You say you ma? You mother?

You the father fucking queen?

I say, all right, I love her so I flip it again

No, not this time bitch 'cause I'm
stronger than you

Not this time bitch, 'cause, swinging
harder than you

Nah, not this time bitch, you ain't leave
me a choice

You just a body in a ditch in the brain of
a boy

All fucked up now, damn near 18

All the pictures in my past ain't never
fading

I'm always wishing for something
amazing, but when your life is shit then

It ain't no trading

So put me in your books

So you know what it's like

To live a life not knowing

What a normal life's like

Put a label on my head

So you know what it's like

To live a life not knowing

What a normal life's like

(<https://genius.com/Keith-stanfield-so-you-know-what-its-like-lyrics>)



una película de DESTIN DANIEL CRETTON

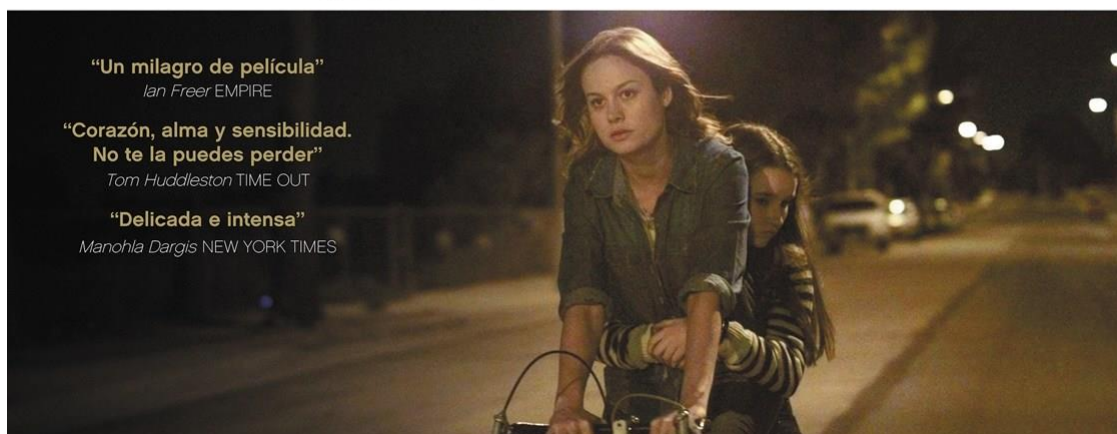
LAS VIDAS DE GRACE

SHORT TERM 12

UNA HERMOSA HISTORIA DE GENEROSIDAD Y ESPERANZA

CONCRETE y DEBAPREST FILMS presentan una producción de TRACTION MEDIA / ANIMAL KINGDOM "SHORT TERM 12" BRIE LARSON, JOHN GALLAGHER JR., KATLYN BROWER, RAMI MALEK, KETHI SPANFELD, KEVIN VERNADEZ, MELORA VALDEYS, STEPHANIE BEATRIZ, LYDIA DU VEKOU, ALEX CALLOWAY, FRANK TURNER, DIANA MARIA ROJA casting KERRY BARDEN, PAUL SCHNEE, TUCU DELLA, estalaje VAN VERTOVAS, supervisión de sonido DONALEE BLANK, C.A.S., BRANDON SPENCER, vestuario MARIEN GORDON CROCHER, JOY CRETTON música JOEL P. WEST diseño de producción RACHEL MYERS montaje RAY SANDERS fotografía BRETT PAVLAK coproductores NATHAN KELLY M. ELIZABETH HUGHES AMANDA JOHNSON JEFFERSTRIM productores ejecutivos FREDERICK VE GREEN DONALDAS STONE DAVID KAPLAN productores MARGEN OLSON ASHER GOLDESTEN JOSHUA ASTORICHAN RON NAJARI escrita y dirigida por DESTIN DANIEL CRETTON

GOOD FILMS animal kingdom. TRACTION MEDIA SAN FRANCISCO FILM SOCIETY memento LA AVENTURA



Guia realitzada pel CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme. www.solidaries.org, recursos@solidaritat.org